

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor: THORSHAVN Stiftet 1906. Afdeling: TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

Fundur á Steinafjalli

verður sunnudagin 6. august kl. 3 s. p.

Talarar:

Sverri Dahl, Jóannes Rasmussen, Jóannes av Skarði,
Dánjal Dánjalson.

Um tað ikki viðrar, verður fundurin í Sjó-
leikarhúsinum í Havn kl. 4 s. p.

MERKID

**Eg geri kunnugt, at handil
mín vegna burturferð er
stongdur frá 2. august og í
ca. 2 mánaðir.**

Við hávirðing

ANDOR EIRIKSTOFT

í mentun og lívsmegi, so tað
av sonnum kann sigast, at í
Føroyum búgva friskar sálir í
friskum líkanum.

Frá útheiminum.

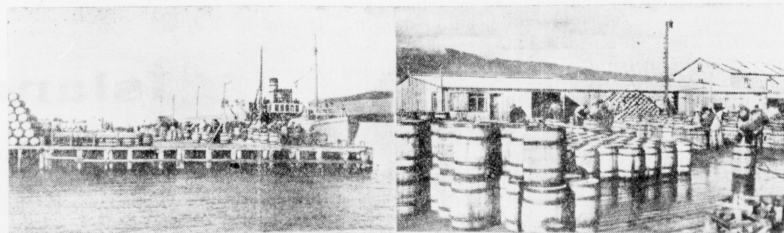
Undir einari leiðslu. Bretski,
franski og polski herurin sigast
at koma undir eina yvirleiðslu,
um kríggj brestur á. Tað skal
verða hin franski yvirherleiðarin
Gamelin, ið verður yvirgeneralur
í øllum trimum herunum. Eisini
flotarinn hjá Fransum, Onglend-
ingum og Polakum skulu koma
undir eina yvirleiðslu. Hægsti

maðurin skal verða hægsti
admiralurin í enska flotanum.

Sambandsstatirnir í Amerika
hava lagt nevan fyrri tenninar á
Japan. Teir hava uppsagt
handilsáttmálan við Japan og
hóttu við at slíta allan handil
við hetta land, serliga allan
vápnahandil. Menn halda, at
hetta er deyðsstoyturin móti
Japanarunum í Kinakrígunum;
tí teir kunna ikki klára seg
uttan at fáa metal frá Amerika.

Ferðist
við
Tjaldrinum.

blíkurar kring um í landinum
frá teim høgu fjøllunum, ið
dagaða móti himli í hátíga og
rúmdarveldi. Hesin náttúrunnar-
veldugleiki huglók okkum, men
tað var kortini sum hugur
okkara ikki stóðaðist her, men
mátti leita sær aftur til ta
føroysku náttúrunnar romantiska
innileika. Fyri sálaregu mínum
gyklaðist hin heimliga myndin
tá ið sólargleisarnir floyma
íggjøgnum tað slørætta mjørka-
fleyrið, ið kann fara sveimandi
upp íggjøgnum fuglabergið, sker-
andi eggina leysa frá berginum,
so hon vísir seg at hanga sum
ein veldugur klettur í leysum
lofti — inn og úr mjørkaflæyr-
inum tysir túsdultals av bjarga-
fugli — ímeðan fara vit damlandi
gjøgnum tær longu ævintýr-
holurnar, inn ímillum teir í
villum keipum rembandi fantast-

Frá Reykjavíkar havn.

isku risadrangarnar, ið skelva í
tí ovurkátu dynjandi karr—á-
og dettliga-ljóðinum — fugla-
móngið súsar okkum um oyruni
út úr hvørjum knasta. . . . Í tí
vænasta búna runnu Føroyar
fram í sjón míni mitt í hesum
náttúrunnarveldugleika. Soleiðis
kendi eg tað, tá ið eg var á
setrunum, á fjøllunum í Noregi,
tá ið hitt velduga í náttúruni

Einsamallur á báti, villstur og komin 30 fjórð- ingar fra landi.

Akkabroðurnar í Vági hava
vilt mangan høyrtiltliknar fyrri
reystleika og dirvi, og tað er
ikki loðið: tí slíkar sjógarpar
sum teir man fáur minnast.
Teir fóru til útróðrar, um aðrir
vandaðu veður, og eingin annar
bátur fór av lunn. Tíverri
drukaðu teir allir ultið Dánjal,
sum nú er vorðin krypil. Hann
var fyrri óhappi fyrri nokrum
árum síðan og breyt bæði
heimini og fekk skaða í ryggin
og aðrastaðni eisini. Hann gekk
í fleiri ár við tveimum krykkum,
og enn tann dag í dag gongur
hann við stavi. Á landi kann
hann tessvegna einki gera, men
hugurin er enn sum fyrr til
sjógvín. Á landi liggur hann
sjáldan. Best trívist hann, tá ið
sjórokið fýkur um oyruni á
honum — oljuleiðið nýtir hann
aðrir.

Ólavsekunafan í ár fór hesin
65 ára gamli maður einsamallur
við sínum lilla motorbáti til
útróðrar. Hann ætlaði sær á
Munkagrunnin; men hetta var
hettari sagt enn gjørt; tí mjørkin
var nógvur, og kumpassið hevði
Dánjal gloymt eftir á landi.
Men óræddur sum hann altíð
var helt hann, at hann kundi
rætta seg eftir fleyrinum og setti
so leiðina eftir Flesjunum.

Men í tí sama skifti vindurin.
Hann hevði verið sunnan, men
kom nú av landnyrðing, og
hetta völdi, at Dánjal ongantíð
fann Flesjarnar, men fór villur.

Hann lá úti alla náttina og
var komin 30 fjórðingar úr landi,
tá ein enskur trolari fann hann
og tók hann og bátin umborð
og sigldi inn á Tvøroyri við
honum. Hann var sjálvandi illa
komin av at hava sitið meira
enn heilt samdagur í ongum
oljuleiðum í einum opnum báti
í tí regni og illveðri, sum var

ólavsekunátt og ólavsekudag.
Men einki sátt á honum, tá ið
hann kom á land.

Bæði hvalabátar og motor-
bátar fóru úti og leitaðu; men
tað var vonleyst at finna ein
bát í tí illveðri, mjørka og
regni — illa sást fram um stavn.
Tað var bara av eini eydn-
miklari hending, ein trolari
kom beint til bátin og bjargaði
Dánjali frá deyðanum, sum
hann so mangan hevur sæð fyrri
eygunum.

Meg minnist tey árin, tá ið
Akkabroðurnir við motorbáti
sigldu millum Suðuroy og Tórshavn
við posti og telegrammum.
Tá fóru teir mangan ringan um
Suðuroyarfjórð. Serliga minnst
eg eitt myrkt vetrarkvöld, tað
stóð á húsbroti. Næstan hvørt
flagtak her í bygdini fór í
luftina, og hvør boði á Porkeris-
fjórði breyt av tí allraversta.
Tá komu Akkabroðurnir við
motorbáti teirra úr Tórshavn.
Vit sóu lanternuna; men ofta
var hon so leingi burtur, meðan
báturin var í aldudalinum, at
eingin ventaði at siggja ljósið
aftur. Men so sást tað langt um
leingi, og soleiðis av nú á, til
tað fór inn um sýnina og inn
á Vág. Soleiðis fóru allir Akka-
broðurnir — altíð óræddir, ið
hvussu veðrið var, og soleiðis
er hesin gamli Dánjal, sum nú
er einsamallur eftir á lívi.

Báturin brotnaði nakað illa,
tá ið hann varð tikin inn á
trolarin. Dánjal er nú í ferð
við at gera hann heilan aftur
og heldur fyrri:

»Havið sang yvir mær vøggur-
ljóð, brimið meg ruraði í blund,
síðan eg elski at ferðast á sjó
til mína síðstu stund.«

J. H. Danbjørg.

Teir, ið ongantíð hava nomið sanna tjóð- skaparkenslu,

men einans sýnt primitivt erpni,
hvørs hægsta mál og tjóðskapar-
kensla var at sýna »knapparnar«,
»politurine« í staðin fyrri ein
tjóðskaparkenslu við djúpari
virðing fyrri øðrum nationalum
kenslum — teir eru skamm-
bletturir á okkara nationala lívi.
Lat okkum siga tað bart út. Vit
skammaðust sum Føroyingar,
tá ið hin vitleysi skinnforying-
urin á sinni skar hitt danska
flaggið niður og harvið van-
halgaði aðalláttin fyrri allari
sannari tjóðskaparkenslu: virð-
ing og samkenslu fyrri øllum
sonnum nationalum kenslum, ið
er sálariunar gleði yvir sín
samruna við teir túsund, túsund-
tals streingir, ið tóna kring ein
frá havi, landi og fólki, har
ein var fostraður og mentur til
manna.

Og vit skammaðust yvir nú
týsdagin at siggja, at sjálvt mál-
gagnid fyrri sjálfstýrisflokkinn í
tann mun skal hava sett hetta
ljóta primitiva erpnið, urinstinkt-
ið fyrri allari valdssjúku, í há-
sæti, at tað í ljótum orðum fær
seg til at háa hitt danska flaggið
og froast yvir, at tað kom fyrri
óhappi á ólavsku. Hetta sýnir
eitt ræðuligt mentunnarloysi og
skilaloysi í, hvat ið sonn
national kensla er, hvaðani
hon stavar, og hvat hon er
útrykk fyrri.

Transport af færøske Kul.

Tilbud ønsker paa Transport
med velegnet Fartøj af færøske
Kul fra Trangisvaag til andre
færøske Pladser.

Tilbudet indgives senest d. 15.
August 1939 til **A/S. Føro
Kuls Kontor**, Trangisvaag,
hvor nærmere Oplysninger og
Betingelser faas.

trykkum og óendiliga margfaldum
lívsráðunum. Tað er tær sum
ein óendiligur dráttur í tíni
dulverð rekur teg at finna tær
eitt nóg sterkt fótifesti at taka
fíntí til ókunnuga uttan at
losna í rötum.

Vit nærkaðust høvuðshorgini
í hvørjum.

So nógv okkara sjómenn høvdu
sagt okkum um henda bý. Teir
elstu minnst, tá ið hann var
lítill og fátækligur í útsjón.

Tað var tá, men ikki so langt
síðani.

Og nú koma okkara menn
aftur úr Íslandi og siga okkum
frá einum modenaðum stórbýi
við stórum húsum og hópi av
breiðum asfaltaraðum gøtum.
Millum teir prýðiligastu bygning-
arnar hoyra vit nevna ovurstórt
skúlakompleks við rúmi fyrri